

IS ADHESIVE ARACHNOIDITIS (AA) DE ERGSTE PIJN?

In de jaren 70, toen ik begon met de behandeling van hardnekkige pijn, waren mijn eerste gevallen bot pijn als gevolg van uitgezaaide kanker, meestal melanoom, borst- of prostaat kanker. In die tijd waren chemotherapie en bestraling slechts "hoopvolle" behandelingen, dus behandeling met opioïden was essentieel. Interessant genoeg was er ook een groep patiënten met postpolio-neuropathieën – niet ongelijk aan de neuropathieën bij hiv en coeliakie. Een derde groep bestond uit patiënten met adhesieve arachnoiditis (AA), veroorzaakt door de giftige kleurstoffen (bijv. Myodil, enz.) die bij myelografie werden gebruikt. Klinisch gezien hadden patiënten met AA evenveel pijn als patiënten met botkanker. Dit was een revolutionaire ontdekking, aangezien men in die tijd dacht dat pijn door uitgezaaide botkanker de "ergste" pijn was die men zich kon voorstellen.

De trieste geschiedenis van AA: Ik ontdekte dat AA in de 19e eeuw vaak de "duivelsziekte" werd genoemd. Eenmaal opgelopen was er geen behandeling mogelijk, waardoor de getroffen personen leden onder de ergste pijn, verzwakking, uitputting, bedlegerigheid en vroegtijdige dood.

Verborgen pijnproblemen van vandaag: Tegenwoordig worden de meeste pijnpatiënten in de prullenbak gegooid met slechts de diagnose "pijnpatiënt" en krijgen ze een standaard symptomatische behandeling. Weinig pijnklinieken doen zelfs maar een poging om de onderliggende oorzaak van de pijn te achterhalen. Fibromyalgie wordt op dezelfde manier behandeld als AA of pudendale neuropathie. Doseringen van opioïden en andere pijnstillers zijn gebaseerd op een pijnschaal in plaats van op de vaststelling van de onderliggende ziekte. Deze betreuzenswaardige situatie heeft ertoe geleid dat sommige artsen bang zijn voor vervolging als ze zelfs een lage dosis Norco voorschrijven voor AA of CRPS. Een ander onbedoeld gevolg is dat veel mensen een "pijnpatiënt" nu zien als iemand met een verslaafde of een opioïdenverslaving.

Reden waarom AA zo pijnlijk is: Pijn ontstaat in een beschadigde zenuw die de normale stroom van bio-elektriciteit belemmert. Hierdoor hoopt bio-elektriciteit zich op rond de beschadigde zenuw. De zenuwwortels van de cauda equina zijn belangrijke dragers van bio-elektriciteit. Wanneer deze beschadigd, vergroeit of littekens vertonen, ontstaat er een aanzienlijke ophoping van bio-elektriciteit en is de pijn hevig. Om bio-elektriciteit en pijn bij arachnoiditis onder controle te houden, is een combinatie van medische en fysieke maatregelen nodig om ophoping van bio-elektriciteit te voorkomen.

Tabel met veelvoorkomende aandoeningen die de ergste pijn veroorzaken

Adhesieve arachnoiditis
Pudendale neuropathie
Kleine vezel neuropathie
Degeneratieve artritis/gevorderd stadium
Complex regionaal pijnsyndroom (CRPS)
Ehlers-Danlos syndroom (EDS) met meerdere pijnklachten